

رون سیند

لومړی شعري ټولګه

محمود (حمیدزی)

Ketabton.com

دکتاب پیژند پانیه

نوم: رونی سیند

لیکوال، شاعر: محمود حمیدزی

کمپوزر: محمود حمیدزی

دقلمی لیکنی نیته: ۱۳۹۳-۱۳۹۴-۱۳۹۵-۱۳۹۶-۱۳۹۷-۱۳۹۸

۱۳۹۹ هجری لمریز کالونه

ډالی

په ډېره مینه داکتاب خپل لراوبر پښتنو ورنوته ډالی کوم،
هیله لرم زما ډالی راڅخه زما غیور قام قبوله کړې!
دهغي ورځې دراتلو په هیله شیبې شمارم : کوم ورځ چي
زموږ ترمنځ د ډیورنډ کر غیر نه کربنه نه وي اوموږ پښتانه
پریوه تگر سره راغونډیو.

رون سڀيند

دشاعر خبري

دالله جل جلاله په ستر او سپيڅلي نامه. درودونه او سلامونه دي
دمؤمنانو پرجانان، دبنکلوپربنکلي حضرت محمد مصطی صلی الله
عليه وسلم باندي وي.

پښتو ژبه دخپل تاريخ په اوږدو کي وياړلي اونوموړي اديبان لري.
دپښتو ژبي ادب يوبدایه ادب دی، چي دمنظومو اومنثرو اثارو
پکښي کمی نسته، خولا هم پښتو ژبه ډېر کارته اړتيا لري ترڅو په
پوره ډول يوه بدایه ژبه سي، همدې موخي ته درسيدا په پار ډېر
پښتانه وگړي شپه او ورځ کار کوي اودخپلي خوږي ژبي لپاره نظم
اونثرليکي .

زه د ادب پالو وگړو ددې هڅوڅخه ديوپښتون وگړي په حيث ډېره
مننه کوم، هيله ده زمور بنکلي ژبه نوره هم ددوی دزيار لکبله
بدایه سي.

ما هم دخپلي خوږي ژبي پښتو سره دميني لکبله قلم يوازي ندی
پريښی، ليک پري کوم، نثر ليکم نظم پسي دخيال په بيړی کي دالهام
په سمندر کي لټون کوم، کله کله يي په نيمگړي بدن وموندم او
زخمي زخمي يي در ساحله راوړسوم.

زه ځان ته شاعر نه وایم: دشاعر مقام بلها لوی مقام دی! زما دخپلي
خوږي ژبي سره مينه ده او دا مينه وه چي زه يي دي ته اړ کړم
چي شعر، نظم وليکم او داتولگه چي زما دنظمونو، شعرونو لومړی
ټولگه ده، ستاسودرنو تر لاسونو پور يي در ورسوم ترڅو زما
آندونه تاسوته بربنډ، که شوني وي ورڅخه گټه پورته کړی او
خپله ادبي تنده په ماته کړی. زه دالله جل جلاله شکر اداکوم چي زه
يي په خپل دي مهربانی ونازولم! زما شعرونه کيدای سي
ډېرنيمگړتيا وي ولري اوزه ستاسوڅخه په ډېر درناوي هيله کوم
چي زما درنيمگړتياو ماته راتېر اوبخښه راته وکړی.

***** ۱ *****

رون سڀيند

زما شعرونه، نظمنه زما مفڪوري (آندونه)، غوبنتي، هيلي، مينه، ڪرڪه .. ستاسو درنو لوستونڪو مخته ٻڌي. ماپه خپلوشعرونو، نظمنو ڪي يوازي اويوازي داسلام، هيواد، پڻتوڙبي اڀوند يادوني ڪري دي اوخيل په آندمي هڻه نه ده ڪري ترڻو ويونڪي ڪري اودزيان ڇهه پرڏي لاري تگ ڪولوته وهڻوم، هيله ده تاسو زما په شعر ڪي بي حياتي، فحشا او ناروا مستي مه لٿوئ، زما په ڪمزوري شعر ڪي آند ڪوونڪي واوسئ اوڊسپرلو ورسته داسلامي احڪامو اوڀنتي ڪلتور مخالفه ڪه خدای جل جلاله مڪره ڪومه لارڻوونه سوئ وي عمل مه پري ڪوئ.

الله جل جلاله ته لاسونه لپه ڪوم چي زما درهغو خطاوو (تيروتنو) دي راتي رسي ڪوم چي زه نه يم پوهيدلي اوما وگري بدي او دزيان ڇهه ڏي لاري ته رابلي وي. زه داتولي هيلي دخيل غرور لڪبله ستاسو درنوڇهه نه ڪوم اونه هم دا وايم چي هرور به زما په شعر ڪي گٽورڇه شتون ولري: بلڪي زه دخيل هغه گناه اوزيان ڇهه ڏارڪوم ڪوم چي خدای جل جلاله مڪره زما دشعرونو لڪبله به ما اويا هم لوستونڪي ته رسيڙي.

زما يوبله هيله دخپلوشعرونو اڀوند داده چي زه هيله ڪوم چي زما شعر دي هيڻ وخت هم ڪوم لوستونڪي، ويونڪي دموسيقي دآلوسره نه زمزمه ڪوي، زه نه غوارم ڪوم ڪس زما شعر دموسيقي دآلوسره زمزمه يا ووايي، زه هيڻ ڪوم چاته دا اجازه نه ورڪوم چي زما ناچيزه شعرونه دموسيقي دآلوسره په هيڻ صورت او هيڻ وخت ڪي وٿولي. زما داهيله هم زما دغرور لڪبله نه ده! زه هيله لرم ما حقير په خپلو دعگانوڪي هير نڪري. په درنبت ستاسو ورور: محمود حميدزي.

***** ۲ *****

رون سیند

دعا

ستا خلقتونه بی شماردي ربه
ستا صفتونه بی شماردي ربه

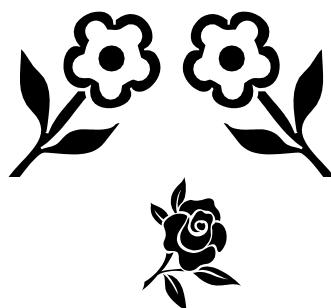
دقایناتو درازو مالکه
ستا حکمتونه بی شماردي ربه

دعالمونوی پالونکی الله (ج)
درزق سمتونه دي بی شماردي ربه

زه حقیرخواست کومه تاته مولا
زماخواستونه بی شماردي ربه

زمادهیوادخه اورونه مړه کری
زمور زحمتونه بی شماردي ربه

حمیدزی داهیوادسمسور غوړمه
ستارحمتونه بی شماردي ربه

رون سيند

زما كيسه

داندپري مي شكيډلوته تيار سول
چي په علم د ننگار كي رايثار سول

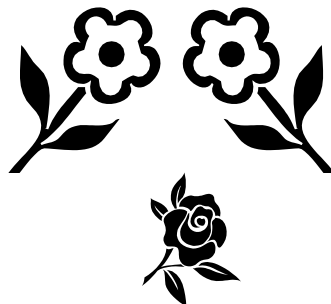
دمغزو مي خريکه وختله پورته
دوگرو پيژندلو كي بيمار سول

دجسونوپه مفهوم كي پات راغلم
زما خيالونه يي معناو كي ناچار سول

علم څه دي درک کول دهر يو چار دي
عالمان په درک کولو كي هوبنيار سول

دساگانوپه شمار باندي زه چار کرم
اندمونه مي بديوسه په دار سول

دبنيگنو هتي ز مور په چم كي بندي
حميدزيه خلک نيکو كي په شمار سول

رون سيند

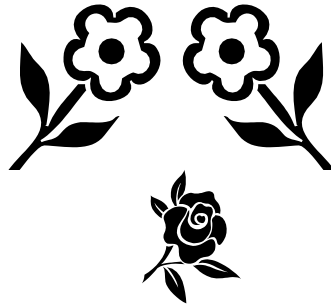
بنکلی الهام

يوخون الهام يم په هنر الوزم
دخانه ورک يم بي وزر الوزم

يامي خيالونه ددلبر راغلي
يالکه روح ورک دنظر الوزم

زه يي د عشق په دام گير کړی يم
دميني اوريم په خيگر الوزم

دنياستو دنياستنه قربان
حميدزی خنگ ته به دلمر الوزم

رون سڀند

دجانان ياد

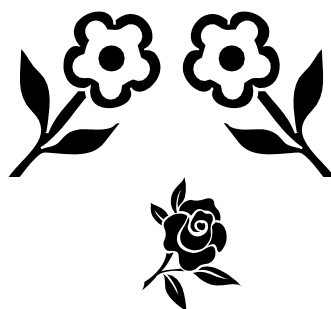
نور او وړانگويي جانان حق پک هيرکړ
دصفت څخه يي بنکلي ناتوان کړ

سپين اوسره يي دجانان ومخته راورل
انتخاب جانان سپين جام په هغه آن کړ

داووڅخه پاس وختو دلبرمي
په پنځو باندي تازه يي داجهان کړ

دپنځوس څخه پنځه ورته گلان شول
دگلانو خشبوئي يي حق بيان کړ

حميدزي دها جانانه صدقه شه
داجهان چي يي په خپل څلاروبنان کړ

رون سپند

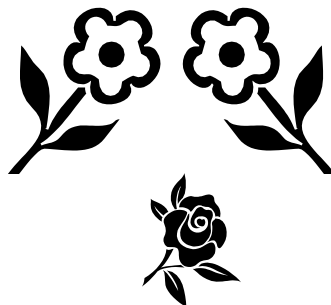
ناروا جنگ نه غوارم
 جنگه څه غواري زمور په غريب چم کي
 دوختونوچي نڅاکري بڼه په برم کي
 که يو ستري تيري وري پروانکري
 بس چي ته نه يي خوشحال يو په هر دم کي

نه دي غوارو ورسه ورک سه بدمواپسي
 ستا غندو باندي مي رنگ خلاص سوقلم کي

سوله غوارو ټول غوښتونکي يو دسولي
 گوندي راشي سوله ليري موداغم کي

تورکارغان گرځي آزادپه تورو غروکي
 ښکاري ونيول کوتره خپل په چم کي

حميدزيه شونډان غوټ غوټ دي پري سوي
 صبروکړه لوی اجر ونه دي په زغم کي

رون سیند

دچم کیسه می

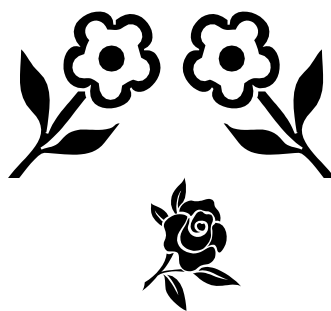
څوک دوطن په بربادی باندي اهوڼه کوي
څوک دجانان دلیدوتري دي غمونه کوي

دلته ارمان اوفکردواړه په دوو لارو درومي
دلته په نوم باندي لاهم خلک جنگونه کوي

مور دلته توره باندي دغه دنگ چنار شهیدکر
دوی هلته زمور دنگ میراني صفتونه کوي

نور اجازه راکړه چي خم ددي قاتل محل سه
دلته ورور ورور اوزوی په پلار باندي ظلمونه کوي

ته حمیدزی هم دهمدي خلکوپه چم کي اوسي
داخلک ټوله ددي غره خواکي خوبونه کوي

رون سڀيند

دجانان ستاينه

مخ دي كتاب غابونه توري
مئينان وړه درته گوري

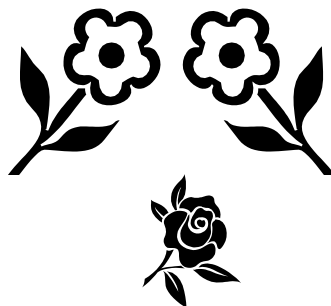
كله چي ستايدونه راسي
بس وي غمونه په ماوري

ستا دنبائست مثل هيڅ نسته
په دي نري كي دوري هوري

خوبانو مخته كړي دلبره
زړونه عالم درباندي پلوري

دخولي دي مشك عنبر اوريري
درته عاجز شول واره ستوري

حميدزي ستا په يادوپايم
په كارمي نه دي ساوي نوري

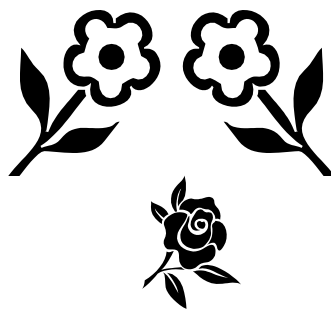
رون سڀيند

جانان مي بنڪلي دي
زماجانان لمرپه جهان دي
دانسانولار عيان دي

شغلي يي خير يي دمڪانه
پاڪه دي محبوب دپاڪ سبحان دي

نري ته را چي غلي تياره وه
اوس باندي تول جهان رويان دي

حميدي درود سلام پري ايم
زمور نبي دپرقدردان دي

رون سڀند

دخوبنی انځور

غزل شعرونه په گوندوسي هله
بن کي مرغان چي په نغموسي هله

دبنکلاگانو صفت نيست نابودسي
چي دجانان مخ په شغلوشي هله

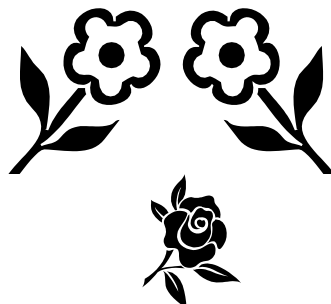
دملنگانو کچکولونه پريوخي
زما فقير چي په ليدوسي هله

قربان قربان ر غونه شوربه جوړ کړي
چي دهيواد نوم په تپوسي هله

زمورن دکلي زلمي وبه خاندي
غز چي دجنگ دختميدوسي هله

ليکه پري ليکه ټول پندونه ليکه
چي دي قلم په خوځيدوسي هله

حميدزي نه غورم پښتون جداوي
دجدايي په ورکيدوسي هله

رون سيند

پند: ظلم ډپر بددی

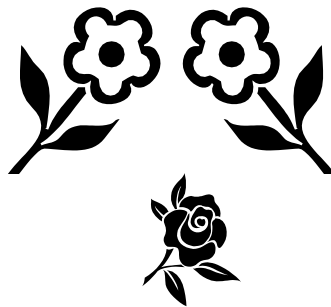
هغه شاهين چي په مظلومو زانو ظلم کوي
شاهين يې مه بوله تپوس دی چي داجبر کوي

دهغوخلکوچي تقوانه لري ليري اوسه
يا هغه خلک چي حوانی باندي دوی کبر کوي

احترام وکړه دهغوڅوک چي الله (ج) يادوی
څه چي لري اوچي څه خوري په هغه صبر کوي

تري ليري اوسه دادبمن دی دوستي نه پيژني
داگورگبنان دي لوي سوري به دي په قبر کوي

دخان خبرنه دی خيالونو کي يې عمر تير سو
حميدزی خيال باندي دمه په هغه ابر کوي

رون سیند

زما دقام حال

مورن د جنگ څخه یوستري
دمودو یولکه مري

چا مو وینه بهولي
چا د جهل په لاروري

مورن یو ورنه خوپه جنگ یو
چا موسترگي راترلي

چا مولیکه ترمنځ کش کړه
چا بموباندي ویشتلي

لادرڅوبه مورن کړیرو
لاترڅوبه یو خوب وري

ز مورن قلم سره دوستي ده
مورن په توره هم نوموري

راسی جور کړو خپل تاتوبی
د نفاق و تروسوري

حمیدزی لوی وطن غواړم
رقيبان یې پوره وري

رون سیند

د ناروا جنګونو څخه ستري یو
پوهه غواړم ناپوهي څخه خفه یم
توره پریرده په قلم زه بنایسته یم

تیارې نه غواړم په دې بنکلي میهن کې
د روښانو څراغ پوه بلیده یم

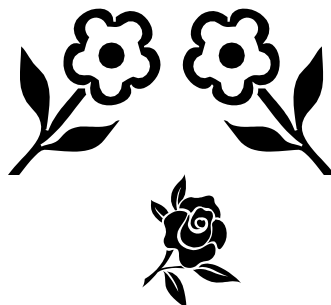
ولارسه ورکه سه زموږ د بناره څخه لیري
خوارسی جنګه ستا د لاسه په گیله یم

تویان نسي نړولی بڼه تکیه ده
د پوهانو په مانی باندي ډاډه یم

ستا شیدي څپي ما خوځوای نسی
غمه ستا په هر یو درد زه اموخته یم

بدې نه لرم په خپل مئین زرګي کې
په همدې باندي په تازه رنگینه یم

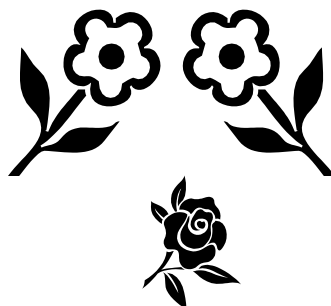
حمیدزیه تا وعدي کړي ټولې ماتې
زه ولاړیم واره ژوند به په وعده یم

رون سيند

پښتون ته

پښتون ولي زوريدلى
 دهاهسكه رالويدلى
 چي پري ظلم كړي بي ننگه
 اتحاد تر تښتيدلى
 چي خپل كور اوكلې پلوري
 هاپښتون نه دى سپيڅلى
 چي دپوهي دښمني كا
 كوم نادان دى تيرايستلى
 قام زخمي مي دى خالقه
 كوم ظالم په تيغ وهلى
 اتحاديوالى خپل كړه
 ستاغيرت نرى منلى
 خوب دي پريرده خان بيدار كړه
 دسهار لمر راختلى
 علم وكړه په اولاددي
 توره ډال دي نورسترى
 حميدزيه نيال تومبه
 نوبهار رارسيدلى

رون سیند

دژوندلوړې ژورې
دخوب تعبیرته مې حيله لټول
غمجن نصیب ته مې گيله لټول

دمدوستۍ لالهانده ومه
دمنزل لارکې مې دمه لټول

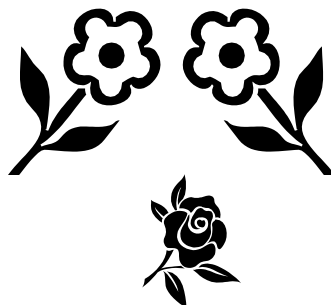
دکتابونوپه لوستلو بوخت وم
دیار لیدو ته مې پلمه لټول

دپښتوژبې په معنا وو کې ورک
دمعناگانومې کره لټول

دنیموشپو دتاریکې دوپړې
دچم دپروکې مې دیوه لټول

دقبرشپې راځنډي هیرې سولې
محشر میدان کې مې سایه لټول

هغه جنون ووکه دمینې زور و
حمیدزي زهروکې خواږه لټول

رون سيند

يوالى

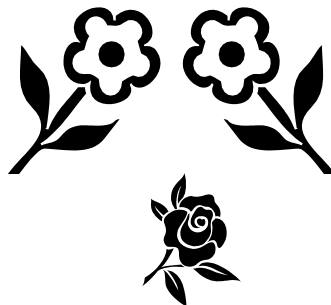
دکومو خلکو چي سنڌري په يودم پورته سي
دغليمانو دها سيمي نه قدم پورته سي

شپون چي ٽپي کوي په غرونوکي چي يوسئ خلکو
دهغه غرونونه زور جبر اوسيم پورته سي

ديپنتنو بدی بيان کري بنه پري خان کري ستری
درقيب خوله کي چي يي ژبه دلرم پورته سي

اخرت پلوري په دونيا باندي نادانه عالم
چي کوم عالم خخه باطل باندي قلم پورته سي

چي پښتانه زلمي غلام وينم په ژوند مرسمه
زما حميدزي خخه سلگی دسترگونم پورته سي

روپ سيند

پند

سريه سجده کښيرده الله (ج) ووايه
شکر ادکره بس مولا ووايه

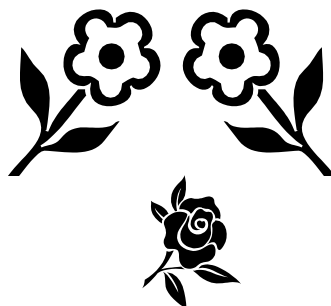
کړو گناهؤسه توبه وباسه
بس گناه نورنکرم رښتيا ووايه

دچم اوفريبه خخه ليره اوسه
فاريغه وخت کي هم ثنا ووايه

مغرورمه سه مال اولادباندي ته
دروغ ويل پريبرده صفا ووايه

خيال دي دورخ پوري يوسه گله
جنت دي غورم په ژرا ووايه

همدغه خای دامتحن دی اوبس
وه حميدزي ته برملا ووايه

رون سیند

دزیره درد

دسیتم اوجبرغولی
درخپل اوج رسیدلی

درقیب ظالم گوزارمی
درسیني پوري وتلی

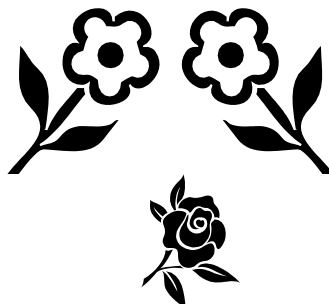
څوک می پلوري تاریخونه
چامی راج دی راوژلی

علت ماکی دی قانع یم
ما زحمت نه دی گالی

که عالم سم متفق سم
ماهه دا هم هاگتلی

که غلام دخپل نفس نسیم
بیابه هله سم بناغلی

بس گیلی کوی لگیادی
حمیدزي دی زره پلورلی

رون سیند

ساره اhone

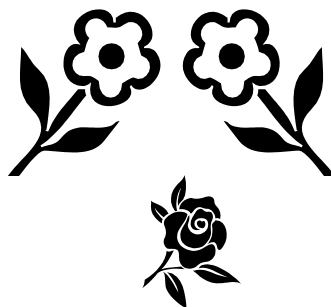
ساره اhone دژوندستري شيبې
خزان موسم سه پوره وري شيبې

سپرلی په مور باندي خزان حكه سو
چاد دردوبنار راوري شي بي

گردي په سترگو دجنگونو پورت دی
تولي په سرو وینولرلي شيبې

دآسمان اوبنکي ستا په غم وچې سوي
هيواده ستادي ولي خري شيبې

حميدزي بوخت يم پر هرونوسره
مادمستيودي بايللي شيبې بي

رون سيند

بدبختي ده

جهلت که ناپوهي ده بدبختي ده
زما پښتون چي په کورگي ده بدبختي ده

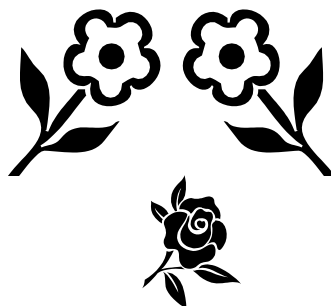
دظلمونو سلسله ده دوختونو
که موخوبنه ناخوبي ده بدبختي ده

خان دنورو په غمو باندي خبرکړه
بي خبره که خواني ده بدبختي ده

دخپل خان داصلاح خواست الله (ج) ته وکړه
بي دوعا که زندگي ده بدبختي ده

دجانان دعشق دزوره خبرمشی
ناروا که عشقي ده بدبختي ده

حميدزيه دبي ننگوياري پريبرده
دوی سرچي ستا دوستي ده بدبختي ده

رون سيند

دبريا په لته

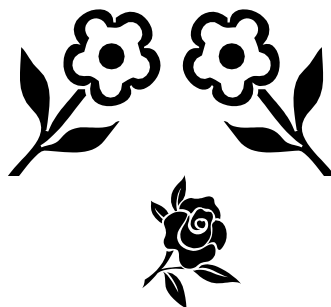
خُم په تاريخو کي رڼا موندمه
ورک يمه دځانه دونيا موندمه

يمه په لتون کي دښايسته جانان
هغه سره گل اوبورا موندمه

داچي گناهونوسره ژوندکوم
خواکي د زاهدو تقوا موندمه

خير دى که جونگره کي اوسيرمه
دغه ځای نه هلته کلاموندمه

دلته حميدزيه ملغري سته
زه د ملغرو ځلاموندمه

رون سيند

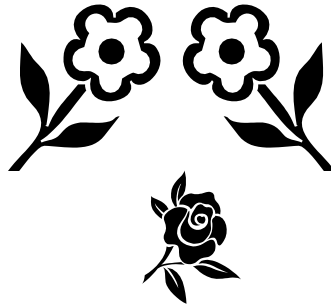
زما راز

دجانان غم کي سرگردان غوندي يم
په سمندر کي دباران غوندي يم

څوک مي پوښتنه دپرهرنه کوي
ليري صحرا کي دتوپان غوندي يم

دهيواد غم مي زړه کي ساوي کاري
اوبنکي مي اوري دآسمان غوندي يم

حميدزي نه لرم نفرت دميني
دنفرتونوسه پښيمان غوندي يم

رون سیند

محبت ددونيآ مه كوه نادانه
مشغلا كړه په ذكر ونود سبحانه

حيادار سه خوپه علم شرم مه كړه
كه نه ورسته به په جهل يې پښيمانه

محاجرسه دبديوبدي مه كړه
نيكي كانه در هغوچي لري توانه

وفادار سه په وعده بانود وفا كړه
پر قدم باندي قدم رده دجانانه

دبي ننگوياري مه كوه باننگ سه
دهيوادهر گوبڼه دي كړه ودانه

حاكمانوته سه بوټي درملو
ناروغانوته ارام وركړه غوغانه

مرضونه دي كړه پاك دخپل زړگي سه
په بښگنودې تازه كړه خپل ايمانه

يادیده دغريبانودې عدت كړه
دخوارانو مرستندوی اوسه مدامه

در بنستينو ملگري كوه بر بنده
په رښتياكي كاميابي وي در آسمانه

رون سڀن

زمانه در هغو بنه په تاتير يري
در هغوچي دي كتاب وي لار عيانه

يون دي پيل كره حميدزیه نيغه لارده
لار دپوهي وي خوندي دهره زيانه

پند

محبت څخه وي ليري بي خبروي
خينو زروباندې دكركي لوي اثروي

چم اوفريب څخه پريمان چي كوم سړي وي
دهغه سره دوستي داوړتغروي

چي جانان ورته دمورؤپلارنه گران وي
ها وگري دازله معتبروي

قلمونه بنكلادپره دهغو كړي
چي مغزوكي يې لوي جرري دهنروي

كتابونه تش ليدوباندې خوننده كا
خوريدوكي دشغلويي لوي ثمروي

بنكلاڅه ده خو تحفه دلوي الله (ج) ده
په بنكلاباندې مغرورڅله بشروي

***** ۳۳ *****

رون سڀيند

حميدزي په هاوگروباورنه کا
هاوگري چي دورور سره په شروي

زه د پښتنو تر منځ ناولي: د پور نډکر بنه نه منم
که ديوال د پښتنو تر منځ رارنگ سو
زيری راکړی هغه ورځ به سمه بناد

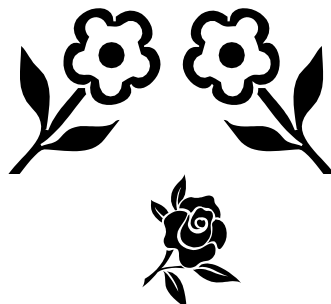
چي هیواد مودسيالا نوسره سيال سي
راپاڅيری جري باسي دفساد

پاچاهي که بيله تاجه دي غوښتله
کچکول واخله دغمونومه کره ياد

ددي هسکو غروسرونو ته که خيرسي
تاريخونه به بربندي د جهاد

دجنگونو سلسلي به هله نه وي
چي مور ورک کړو دخپل منځ څخه تضاد

حميدزي د پښتانه په نوم کرم پخر
پښتانه به تل تر تله وي آزاد

رون سيند

خدایه یوځای کړې پښتانه قومونه
ورڅخه لیري کړي درنه غمونه

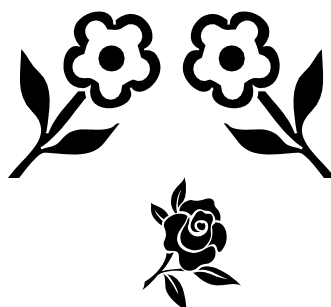
چې دوست دوښمن ته یوه خوله سي ټوله
قام پښتانه ته ورکړي داسي زړونه

چې اتحاد باندي خپل غبر اوچت کړي
وباسي زړوڅخه يي نفرتونه

چې چل اوفریب دخپل رقیب معلوم کړي
ورته ډالی کړي داسي هسک فکرونه

چې موترمنځ سي ورور وژني ختمي
راجور کړي خدایه دوجود زخمونه

دحمیدزي ټاټوبي گل گلزار کړي
راکړي بادره دبههار گلونه

رون سيند

ولي خفه نسّم ؟

دنيكۍ اودبدي ترمنځ سيالي ده

په دي چم كي دجنگ سولي دبنمني ده

دتوپكوبازارونوكي پيرگرم

دقلم په پيرودلوكي سوستي ده

دپر گناه پسي وردانگي سمندر

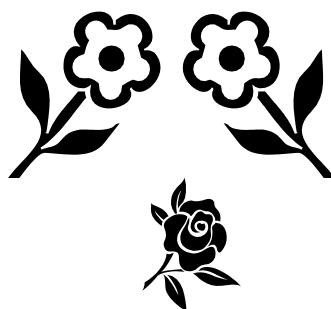
دثواب دگتي وتي بڼه نيستي ده

په ظلمونوباندي خلك تكبركري

په دي كلي دجاهلوپاچاهي ده

حميدزيه ستايتوبي حكه وړان دي

دي وگروسره مله بي علمي ده

رون سڀڻا

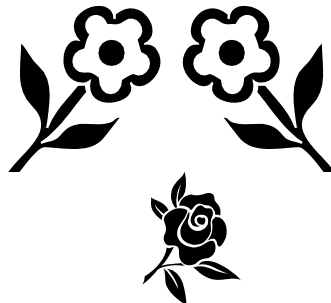
خپل فرهنگ

خپل فرهنگ چي ډير ډيوومخ كي هڙ ڪري
هاوگري غلامي ته ژر تغير ڪري

دخطاده اندازه دهغوور ڪه
چي نااهله په خوښي باندامير ڪري

ورته مه وايه چي ته يي تيرو تلي
چي ليدوباندي دگل درته تقرير ڪري

حميدزيه بس بنيگنه يي ته بويه
چي دوستان دي جنازي ته حان حاضر ڪري

رون سيند

توره ليلا

تور نقاب دي په مخ خور دی شاه ليلا
څه بنائيسټ درته درکړی پاک مولا

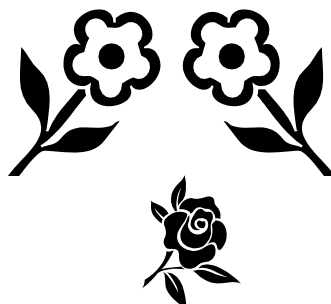
نصيبنونه دهغوسي رابيداره
چي خپل سرتيت کړي ستامخ په ژړا

ته پاكي لري سپيڅلي يې گل رنگي
درتا څوک ده رنگي نه په دي دونيا

چي خرمخي ستايدن وکړي بنائسته سي
تاكي نور دی تجلي دي ستا په خوا

مئینان درته ولاړ په انتظار دي
ديدنونه دي کوي سهار بيگه

حميدزيه ستا ليلا څومره بنائسته ده
خيال دي درومي دليلا لورته په غلا

رون سینه

زوریدلی ولس

دظلم زورنه زوریدلی ولس
دپرومدونه کړیدلی ولس

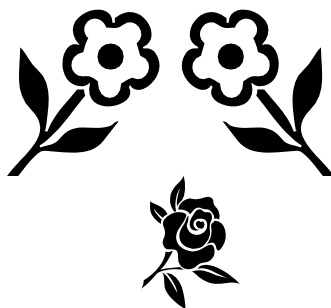
نوردتوپک په خای قلم غواری
دغره دهسکه رالویدلی ولس

چاورله دردچاپر هر وونه ورکړل
وه تورگرنگ ته غورخیدلی ولس

نورخپل رقیب ته به خواب ورکوي
اوس یې کتاب دی پرانیستلی ولس

نوردې چلونوباندي نه غولیري
دپښتون قام دی پوهیدلی ولس

حمیدزی خله به دروغ وایمه
پښتون ازله دی ویارلی ولس

روپ سڀند

انڇور

نه دردوای نه زخمونه
نه جنگ وای نه وپرونه

خوشحاله خوشحالي وای
نه اوروای نه بمونه

هرخواته اتحاد وای
نه زور وای نه جبرونه

دڃان جهانہ ورک وای
نه يادوای نه فکرونه

په غروکي اوسيدلی
نه بناروای نه کورونه

دعلم شمعان بل وای
نه راز وای نه رمزونه

ديارخواته مي ژوندوای
نه باغ وای نه گلونه

بس زه وای يوکچکول وای
نه مياشت وای نه کلونه

بس زه حميدزی حوان وای
نه مرگ وای نه خوبونه

رون سيند

عاجزه اوسه

دخپل بنايست تري اندازه ورکه سوه
مغروړ سړي څخه آينه ورکه سوه

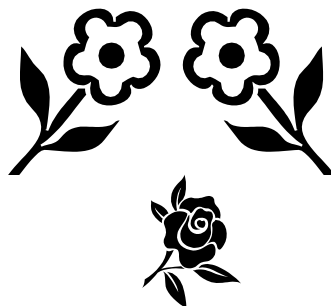
تاورته ورچي کره لاسونه په ناز
دها رقيب څخه کينه ورکه سوه

مورن د ډيوو په خواکي ژوند تيروو
حکه زمورن څخه تياره ورکه سوه

تاورته دوست چي کله غږ وکړلو
غليم ظالم سه زمورن کيسه ورکه سوه

ژوند ورله هله سره لمبه سو واوره
پښتون سړي سه چي شمله ورکه سوه

ماورته توکووکي داناوويل
خوارحميدزي څخه جمله ورکه سوه

رون سيند

تله

خان سره حساب دي دبديو كړه
هم دي اندزه دخپل نيكيو كړه

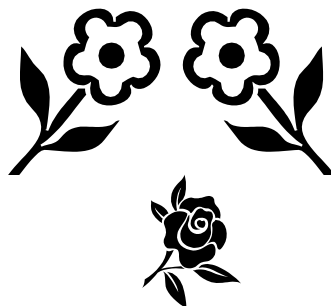
دوى سره ژوندون درته په كارنه دى
كركه اونفرت دبي ننگيو كړه

تاكه په هغواعتبارونكړو
ژوندكي دي تلابن دبنوسړيو كړه

تبرى يم ساقى راته يوجام راكړه
خلاص مي خوار وجود دبي وسيو كړه

داسي راته مه گوره پردى نه يم
راسره مجلس دخوشحاليو كړه

زه حميدى ليري دتقوايمه
ليري مي الله(ج) دناپاكيو كړه

رون سيند

لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي!
دچم دپروکي مووږنه ميشت دي
دلته زمونږ خواکي غمونه ميشت دي

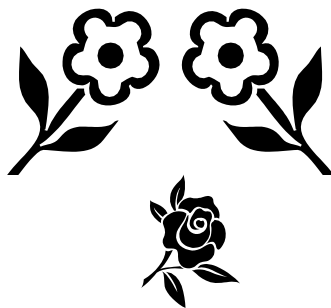
په سمندرکي داوړونو غرک يو
لاموسينو کي نفرتونه ميشت دي

سيني کړئ خير ي هازرگي وگورئ
مئينو زړو کي بس اورونه ميشت دي

سپرلي دژوندمو سپرلي نه دي پاتي
اوس مو سينو کي پر هرونه ميشت دي

ددي تاتوبي تاريخونه سووخي
دلته دجهل کاروانونه ميشت دي

حميدزي څنگه په کت کت و خاندم
لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي

رون سیند

د شعر جوړت

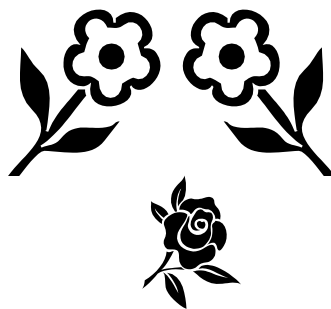
څه دالهام اوڅه دخيال سه جوړسی
څه وي نفرت څه دکمال سه جوړسی

شعر ډېر تريخ وي خو خوږه ترې څاڅي
څه وي افکار څه فکر جال سه جوړسی

کسب خونه دی زده کړه هم نه لري
څه تجربو اوڅه مهال سه جوړسی

بیتونه پندوي خوچې ته په پوه سی
څه وي وزر اوڅه دبال سه جوړسی

حمیدزی نه وایم چې زه شاعریم
شعر دغم یاژوند خوشحال سه جوړسی

رون سیند

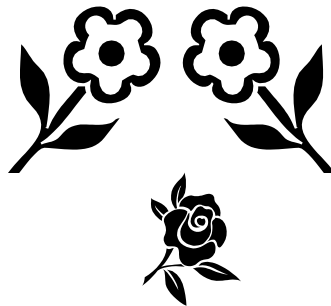
هسکه چغه

ژبه مي ترخه ده په پښتويي خوږه وم
عقل مي لاوم دی په غمويي پخوم

نسته خوښي نسته دغمونو په دي ښارکي
زړه مي ژوبل سوی په تپويي ر غوم

داخاوره ياغي ده غليم بدورکتای نه سي
داده هسکه چغه په نړی يي خوروم

روح دحميدي به هم آسمان ته پروازوکړي
سپينه مي جامه ده په ايرويي توروم

رون سيند

رښتيا خودادي

دگل اوبن ترمنځ اورنه شيندي
غليم موجم کي نفرتونه شيندي

بس قتلوي يي چي څوک حق ووايي
ناحق ويوونکوته گلونه شيندي

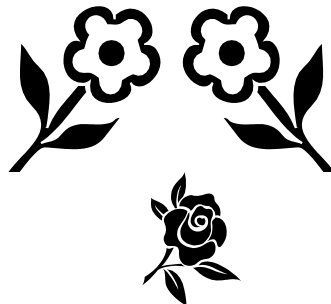
دپاک مؤمن سه لوی دښمن نه ويښي
دسجدوځای کي يي ميخونه شيندي

دماتو زرونوړو غول جرم سول
محبت جرم شعارونه شيندي

ملنگ په لارکي په تيزولي
وچاکمانوته عطرونه شيندي

خدايه درڅوبه وروردښمن يادو
څوک مويه منځ کي داشرونه شيندي

حميدزی تخم داغزونه لرم
خلگ په شاپو کي لعلونه شيندي

رون سیند

لید می
مالیار دگلودی خو
اغزوته زره ورکوي

په گډو وډوسردی
ورورته چاره ورکوي

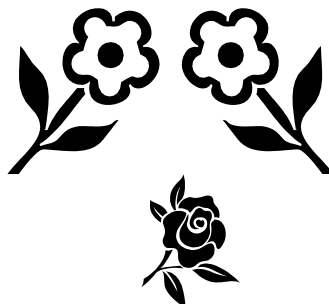
د دوی خبرې واوره
غلیم ته زره ورکوي

خوبونه لوی لوی وینې
هوډ ته څه نه ورکوي

صفت یې نه خلاصیږي
وچ سه لاندو ورکوي

مینه خودې ته وایې
دژوند خواږه ورکوي

حمیدزی څه پوهیږي
ټولوته زره ورکوي

رون سيند

ديتوبى غم مي

دغمونوپه دي چم كي مي سقون دي

زما حوانى كي دمستىوسه بيلتون دي

دخالق په خلقتونو كي اندورى

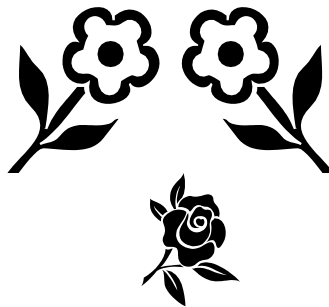
زما په نيكو دلدارسره ترون دي

كلكي تيرى هم پستي راته معلوميري

زما په مينه كي خپل سوى داجنون دي

حميدزى دخان دردونوكي راگيريم

ديتوبى غم خورلى مي لرمون دي

رون سیند

دهيو ادحال مي
دغموسره لگيادی
تول هیواد موپه ژارا دی

رانه غواري غليم توره
زما قلم ته هم بلادی

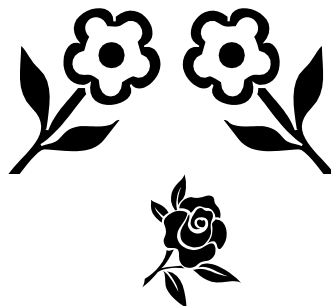
چاپښتون جداجدادکر
څوک قاتل مو دبایا دی

څوک په چل باندي مووژني
څوک وایي مرگ یي بس روادی

غل ناغل نه معلوميري
هرسری مشغول په غلادی

فتواگاني گري ناحقه
څوک عالم دی څوک دانا دی

دفشایا دبن مالیاردی
خومشهوره په تقوادی

رون سیند

چي ظالم وي په مظلومو
هاسري دلته پاچا دی

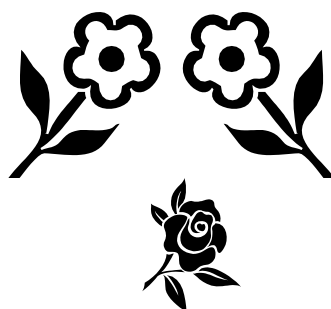
وېره نسته دالله(ج)سه
دلته ظلم برملا دی

وينه دلته مفته سويه
هرنادان يي په سودا دی

ورور د ورور دسرقاتل سی
درقيب دلاس امسا دی

خوبني نسته زړونه چوي
يوزره بل څخه جدا دی

حميدزی حق پک هيران يم
ژوندون سخت دی که هوسا دی

رون سيند

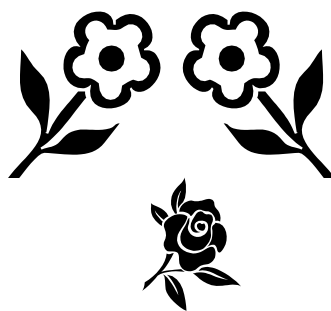
دلته بنگني بريالي خلك كړي
دادخو بښيو دخوبونودونيا
دادسوالو دځوابونودونيا

دلته غمونه درخو بښيو پردي
دامؤمن دعذابونودونيا

دلته ليلا توري جامي اغوستي
دادسپيڅلو توابونودونيا

دلته بښيگنه بريالي خلك كړي
داداخلاقو ادبونودونيا

دحميدزي وزركو تري په شان
دادچټكو عقابونودونيا

رون سڀيند

خومره بنڪلى مي محبوب دى
ڇه بنڪلا لري خيالونه دنگار
داسي بنڪاري چي باران وي دبهار

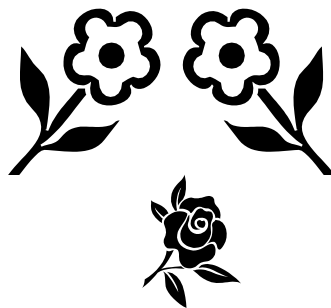
په خبرويى فضا سي معطره
چي خبري ڪري را اوري پري انوار

دبنڪلايى اندازه ڪولى نسم
زما جانان دى دهمه بنڪلوسردار

وه ديدن ته يى زمازره ناڪرار دى
راپه برخه يى مولاڪرى يو ديدار

نه يى حسن دي نرى ڪي موندل ڪيزى
نه ڇوڪ غبڙسي اوريدلى دماليار

حميدزى يى ڪتابونوڪي ديدن ڪرم
نورڪاته دي دگل سخت در هريوچار

رون سیند

خوړ ژوند

دغه قلم دغه یوه توره او چاره ده زما

دغه ده خاوره دغه سیند دغه حجره ده زما

ددغي خاورې په منځ داچې دا گلونه بنکاري

دغه کتاب دغه شپیلې دغه رمه ده زما

ددغه کلي چې په منځ کې ها لوگي بنکاري

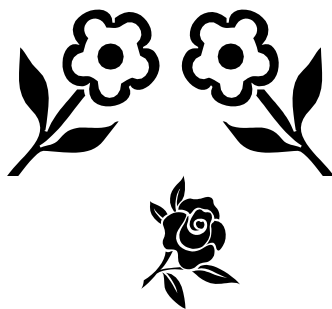
دغه مي کور دغه مي ځان دغه کوڅه ده زما

ددغي لارې په ها خواکې چې سندرې وايي

دغه تپه دا ولوله دغه ناره ده زما

اي حميدزیه که دژوند څخه دې خواتوره سوه

داغه دی دار دغه خنجر دغه تيغشه ده زما

رون سیند

چي پښتون وى

چي پښتون وي مل دهغه تل غيرت وي
سپين يي زړه وي هم پريمان به دجورت وي

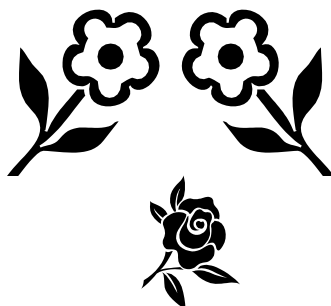
پښتانه كله دبل عزت ته گوري
وي ساتوونكى دعزت داىي خصلت وي

په پردو جاموكي خوب كله كواى سى
دبي ننگويي اخيستي لوى عبرت وي

لاس ردي تل دمظلومان په سرونو
دظالمومخته خندمل يي نصرت وي

په رښتيا سره خبري كړي بي عيبه
په وعده باندي و لار داىي عدت وي

دخپل قام بڼيگنه غواړي په هر حال كي
حميدزيه دپښتون تل سراوچت وي

رون سیند

ولي؟

نړی ودانه ده خو
ماته و پرانه بنکاري

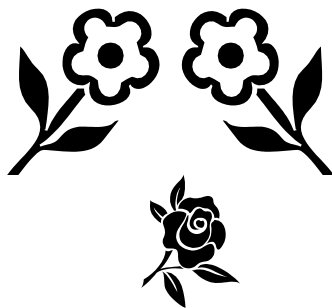
په مفتنه نه خپليري
جنت آسانه بنکاري

خپلواکي څه ته وايي
ددي زندانه بنکاري

په اسلام سر ورکوي
نوم دافغان بنکاري

نورمي زړه دردنه کوي
رقيب پښیمانه بنکاري

حميدزی ستوري وينې
ستوري آسمانه بنکاري

رون سڀين

بنوونڪي ته

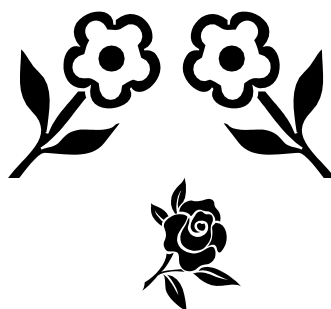
دبنوونڪي په عزت باندي خان بنادڪره
درناوي باندي يي خپل ايمان ابادڪره

چي دنيا ڪو ڪري بنوونه اوليادي
په دوستانو دپاک رب تل اعتماد ڪره

معلم هغه دي چي سيخ دي په نيڪي ڪري
دبدڪارو استادانو خان ازادڪره

چي عالم وي اوتعليم درته ڊالي ڪري
په مجلس کي دنيا غلو دور فسادڪره

دمعلم درويه دانڀري رو بنانه
حميدزيه احترام تل استاد ڪره

رون سيند

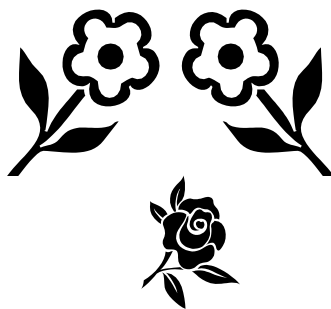
دتاٲوٲي حال مي
بس زندان دي تاريكي دي
په هيوادمي توري شيبي دي

ژرا وكرم خالي نسي
زړه غماز څخه گيلي دي

بنكلا نسته بهار نسته
دژوندون ترخي شيبې دي

ستوري نسته سپورمي نسته
دمئينو اندېښني دي

حميدزي خپل بخت ته ژارم
دتقدير دافيصلي دي

رون سڀين

نري ته چي راغلم

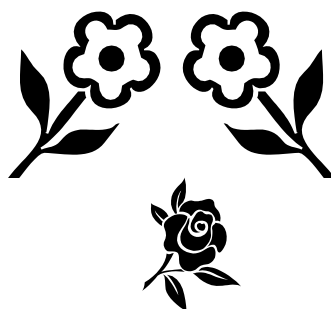
سترگي مي خلاصي ڪري دونيا کي ومه
دخپل راتلونڪي غم ڙاڪي ومه

بس چي مي سترگو دانري وليده
دهغه وخت نه په خطا کي ومه

کوموچي يوبل ته کوهي کينه
دها وگرو په ڪلاڪي ومه

چي دبموني يي دگلانوڪول
دها تيرو اغزيه خواڪي ومه

حميدزي څنگه انتخاب وڪرمه
دنيڪ اوبدتر منح سوداڪي ومه

رون سیند

ژوند

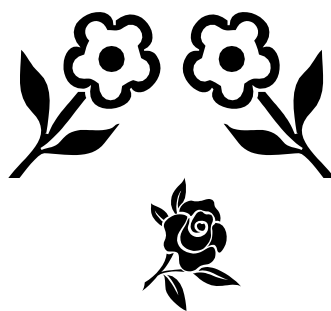
ژوندون خومره دغم دک وي
چې خپل زړه درسه ازاروي

که وي خړیکه که پرهروي
همه واره دخپل یاروي

دخانگو څخه نفرت سي
که شیبې شي اوپه شماروي

ددي دنگو غروسرونه
لالويدلوسه لچار وي

حمیدزی به درسره يم
که نیکیوکي دي چاروي

رون سڀند

ڊيورنڊتيل سوي ڪرنبه نه منم
زمورن ترمنخ دجبر ديوالونه دي
زمورن ترمنخ دجبر خنڀرونه دي

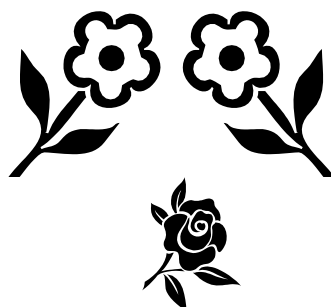
نه منم داستا فيصله نه منم
واوره اي رقيب به يوموزرونه دي

مورن پڀنتانه يويو جدا ڪيونه
ڇه ڪه اوس مومنخ ڪي داوڀشونه دي

مورن په دوونومونو تيرنيسٽاي نسي
داناولي ستاچي ڪوم فڪرونه دي

زه دي ڊيورنڊ ترون ته ڙمن نه يم
لراوبر ڪي يومو رواجونه دي

موردرنه په خواست خيل مڀنه نه غورو
ڊڪ مودننگونو تاريخونه دي

رون سيند

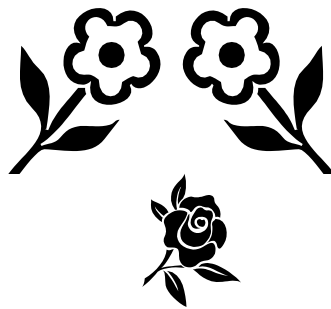
زه به علم و کرمه خبر اوسه
علم کي دهرڅه خوابونه دي

نشم بيليدلی دخپل ورورڅخه
دا دپښتني خولي مي قولونه دي

زما مټي قوي دي تاريخ وگوره
بس تش مي دجنگه نفرتونه دي

وينه بهول نه غواړم واوره ته
سولي ته موخلاص واړه ورونه دي

زه حميدزی داکرښه دي نه منم
دي دلاسه ژوند کي موغمونه دي

رون سیند

سپورمی

سپورمی رنای مینان خوبنوی
تیارې راتلل دې غمازان خوبنوی

هغه دې زوی نه دی چې تاورانوي
ستا وړانیده به خاینان خوبنوی

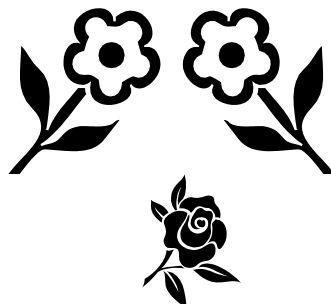
دکلي کوره څخه وتښته څه
وژل دورورخوبې ننگان خوبنوی

ځان دې په نیغولاروسپڅ کره ځوانه
کړې وړې لارې ماران خوبنوی

دقلمونو سه ماني جوړې کره
ماني دپوهې عقلاڼ خوبنوی

کتاب کې نوم دپښتانه ومونده
پښتانه خلگ عاجزان خوبنوی

نوم په نومو کې دجانان ښه لگي
حمیدزی خپل ښکلی جانان خوبنوی

رون سيند

بدمي ايسي

آمانت کي چي خيانت کري بدمي ايسي
خپل هيواد سه چي نفرت کري بدمي ايسي

نه يي غوارم نه يي دوست بولم خبرشه
چي غليم سره الفت کري بدمي ايسي

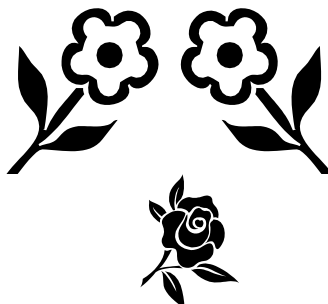
که ډيوه نه ده نوڅه ده شغلي کاندي
دعالم چي څوک غيبت کري بدمي ايسي

بڼه هغه دی چي تقواکري گناه نه کري
په غرور چي سراوچت کري بدمي ايسي

ظلم کاندي په مظلومو پيڅرکاندي
دظالم چي څوک عزت کري بدمي ايسي

خپل فرهنگ مورنگينه پوره پوره دی
چي دبل فرهنگ عدت کري بدمي ايسي

حميدزی دپښتانه په نوم وياړيزم
څوک چي شک يي په غيرت کري بدمي ايسي

رون سپند

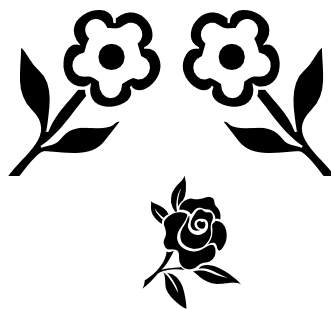
دالله (ج) خخه غوبنتنه

په گناه وو كي لت پت يم پاكه ربه
دخطايه غره اوچت يم پاكه ربه

زه ويريرمه دخپلو عملونو
په اميدستا درحمت يم پاكه ربه

دفكرونو سمندر كي غرك يم خدايه
خير غوبنتونكي دملت يم پاكه ربه

حميدزي دي په هر حال كي مندوي يم
انتظار دي دنصرت يم پاكه ربه

رون سڀند

دحميدزي په آند

هغه غريب وي چې جانان نه لري
هغه به خوار وي چې ايمان نه لري

وري زحمتونه به هميش ها خلگ
خوک چې باور لاخليل په خان نه لري

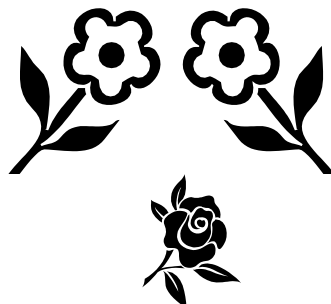
سيلاب هغه باغونه ژر ويران کړي
هغه بنونه چې باغوان نه لري

دهغو دبتوبه بنکلا دڅه وي
ها بيابانونه چې باران نه لري

ها مسافر په نيمولارو ورک سي
کوم مسافرچي لار عيان نه لري

هغه گودر به څه بنکلاومومي
هغه گودر چې جام منگيان نه لري

دحميدزي وجود پرهر پرهردي
غم او دردونه يي خزان نه لري

رون سيند

وره جهان خوندکوي
خيال دجانان خوندکوي
غماز پينيمان خوندکوي

شبنم دگل دپاسه
بنکلي گلان خوندکوي

سپورمي دسر دپاسه
شنکي آسمان خوندکوي

ملگري چار چاپيره
شپه دباران خوندکوي

ر مه دسپينو ميرو
دبنت بيابان خوند کوي

لاس کي قلم کتابچه
هيواد ودان خوندکوي

دخان جهانه سه ورک
ياد دسبحان خوندکوي

دغرو روغو سرونه
وني مرغان خوندکوي

دحميدزي خبره
وره جهان خوندکوي

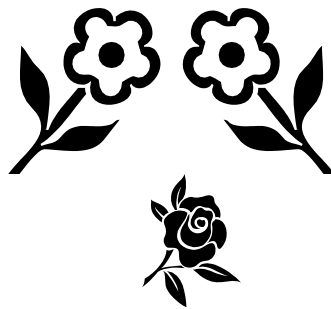
رون سیند

دهيوادپر هر

درملنه دپر هرې ورله وکړه
دوختونوپه غوغادي دی هیواد

چې غونچې دسروگلونوبه بياراکري
په سپرلي مي دومره پوخ دي اعتماد

حمیدزی يم دهاسینده خفه شوی
دهاسیندخپوراوري دی فساد

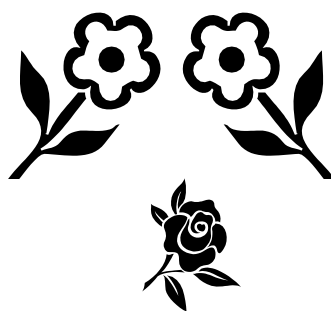
رون سيند

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
دزړه اهوڼه مي درخولي راوړي
دسترگو او بڼکي مي شلې راوړي

درد دهيواد مي دپرهره خيري
درخواري ژبي مي گيلي راوړي

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
سوي وجود سه مي لمبي راوړي

حميدزي ولي به غمجن نه يم
دسترفرهنگ مي جنازي راوړي

رون سڀند

په آندو عدت یم

دتوروشپوپه رنیدو عدت یم
زه دغمونوپه لیدو عدت یم

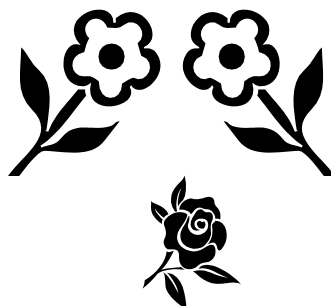
دپښتون قام زخمونه زما زخمونه
دخپل زرگی په زوکلیدو عدت یم

خوبونه وینم هیڅ تعبیری نسته
زه دسپرلي په امیدو عدت یم

کھکشانونه پورته هسک کي شمارم
حُمکه او هسک کي په آندو عدت یم

وجودجانان پسي پرهرپرهردی
دپرهررونوپه دردو عدت یم

دغریبانو جامي نشلومه
زه حمیدزی په رغیدو عدت یم

رون سيند

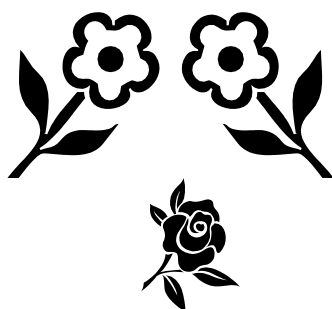
تور، سور اوزر غون بيرغ دي تل هسک اور پاندوی
چي موسيمه په خپل وينورنگينه کرل
آزادی راته دالی پراخه سينه کرل

چي نیکونوموننگ وکړپه تاتوبي
دي خپانده لوی سيندويي ننداره کرل

تورؤ سورز غون بيرغ دي تل رپاندوي
دي ويوباندي غليم زمورسه کينه کرل

هسک هسک غرونه دخوښي سندرې وايي
خپلواکی مومبارک شپون داتپه کرل

حميدزي ته خپل هیواد دخانه گران دی
زړه کي مينه دهيوادبي ميلمنه کرل

رون سيند

دونيامي وتلل دزړه په تله
ما دالهام خزانه وموندله
پكښي جانان وونورڅه نه وه هلته

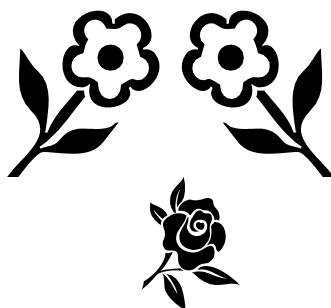
دښكلاښارته چې مي سر كړښكاره
بس يوارمان وونورڅه نه وه هلته

دونيامي وتلل دزړه په تله
پكښي زندان وو نورڅه نه وه هلته

زما دژوندڅخه سپرلي ليره وه
پكښي خزان وو نورڅه نه وه هلته

دمتقيانوپه كاله ميلمه سوم
ميني دوران وونورڅه نه وه هلته

دحميذي سره دردونه ميشت وه
دغم داستان وو نورڅه نه وه هلته

رون سیند

حبیب می

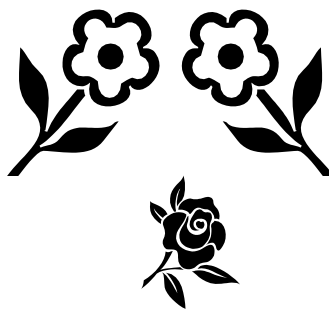
دمور اوپلارنه راته گران حبیب می
دوار و خلکولار عیان حبیب می

په بنکلی مخ یی نری بنکلی بنکاری
واره جهانہ قدر دان حبیب می

په لوی میندان کی مرستندوی دی زمور
دالله (ج) دوست دی مهربان حبیب می

ستاینه یی زه په کومه ژبه و کرم
دخیر بنیگنودی باران حبیب می

حمیدزی درود اوپری سلام وایمه
راته په زره دی هر مدام حبیب می

رون سيند

نه پوهيرم؟

يا خوځفه يم خپل دبخته څخه

يا په ژوندون باندي دمره غوندي يم

يا پرهرنومي وجودنيولي

يا داورمنځ كي دسكاره غوندي يم

يا خوداشپه ده دركلونواورده

يا زه په مينه كي نشه غوندي يم

يا مي دچم وگري مخ نه ويني

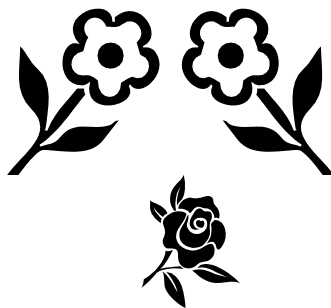
يا زه په شپه كي دايره غوندي يم

يامي دزره څخه تقوا تللي ده

يا زه دونيا كي دميلمه غوندي يم

يا حميدزي يم په گلرنگه مئين

يا په دونيا كي بيله زره غوندي يم

رون سيند

دينتوسره په ز غرده مي دوستي ده
دبدانوسره مرسته تباهي ده
دنيكانوپه خدمت كي پا چاهي ده

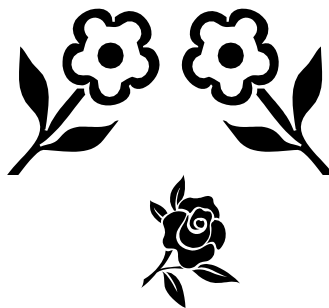
كائناتوته انديوسه پورته لارسه
په خيالونودعقا كي خوشحالي ده

دبي پتوودعزت خخه پرهيكره
دظالموپه صفت كي بربادي ده

حقيقت كي دگناه لذت ډپر تريخ دي
دشي بويه تيريوكي چسپاندي ده

پاچاهي دي وه مغزوته هله وركره
كه مغزوكي دي تقواسر دوستي ده

حميدزي په دي خبره پنينيمان نه يم
دينتوسره په ز غرده مي دوستي ده

رون سیند

په قلم دي ټاټوبی جوړ کړه
داوښکوسیندباندي زرگی او بوم
دزړه دردونو ته درمل لټوم

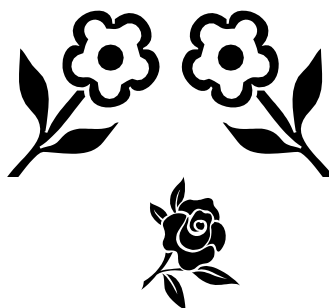
ددي شي بودتي ريدودوپري
توروتيارو کي خپل جانان يادوم

آسمان ته گورم ورکي مينه موندم
دنفرتونو سه وجودداروم

کروو عدوباندي پښيمانه نه يم
که مي الله (ج) مل سوو عدي پره کوم

په مينه مينه کي يادونو کي ورک
دگل په ياد باندي زرگی ژروم

قلم دي واخله خپل ټاټوبی جوړ کړه
په دي خبره حميدزی خبروم

رون سڀند

يوالى داسي لکه کان دطلا
ستوري خفه دي په آسمان نښکاري
زما په چم کي لمر روښان نښکاري

زمور غوښتنه دلته سوله ده بس
نور مودجنگ ز غملوتوان نښکاري

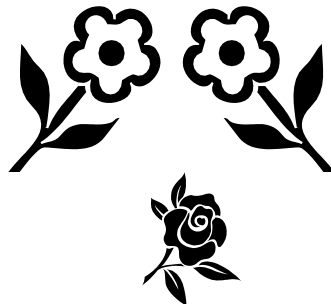
زه مي پښتون ورور سره مينه کوم
ويار دپښتون کي راته زيان نښکاري

اتک ار غنډته سلامونه ليري
تاته رقيبہ داتوپان نښکاري

دکابل ږغ درپيښوره رسي
دور نومنځ کي لاخلگان نښکاري

يوالى داسي لکه کان دطلا
علم کولوکي تاوان نښکاري

حميدزی بن کي اغزي نه رييمه
څه که مي بن کي بلبلان نښکاري

رون سڀند

پښتون ولي لتوم
خپلو زخمونو ته درمل لتوم
دخير بسپگني يو عمل لتوم

ثنا دپاک پروردگار وایمه
دگناهوسه خان ژغورل لتوم

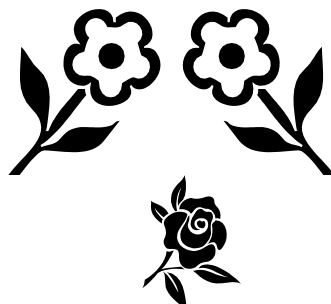
داندانخورمي در محشره وړمه
دنيکوتله در نول لتوم

هڅه کوم په نيغولار و لار سم
دبدکرو پنداخيستل لتوم

سرونه تپت ددنگو غرونو وينم
په عاجزي پورته ختل لتوم

په خپل قلم او ژبه ستايم هغه
دجانان پلونوباندي تلل لتوم

حميدزي وایمه پښتوپه ژبه
پښتون ولي په خان منل لتوم

رون سڀند

تاريخونه موراسوئي
خومره ډبردي زمور غمونه
په وجودباندي زخمونه

وران ويجارموي تاتوبی
دظالموپري ظلمونه

تاريخونوموراسوئي
هم يي مات کړل قلمونه

دفرهنگ مو دبنمان دي
پري خبردي عالمونه

ياخومورپه خوب ويده يو
يامومات دي اندمونه

راسي ورنومتفق سو
رايوخاي به کړوقامونه

نوربه پوهه کړوحاصله
وره زده به کړوعلمونه

که دواړه چاري وکړو
موربه روغ کړي ملهمنه

حميدزيه نفاق اوردي
اورنه ډک دي جهنمونه

رون سڀيند

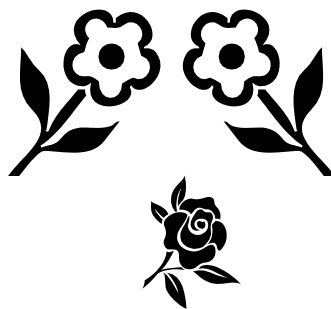
پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
خپل جانان راته دټول جهانہ گران دى
په بنکلاباندي مټين يي هر انسان دى

يوکاته يي ناپايانه خوشحالي ده
خاندلمردى ټول جهان باندي رښان دى

مور وپلار او داتټوبى مي تري زارسه
زما قلم يي په ستايلوکي ناتوان دى

پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
ياالله (ج) زما همدغه يوارمان دى

برياداده چي تقوادي سوه په برخه
حميدزيه گناهونه سترتوپان دى

رون سيند

پوهه بڼه ده

که پاچایي هم غریب یې مسلمانان
که بڼیگني درسره نه وي انسانان

عاجزی باندي انسان بڼکلی بڼکاری
لویي بده ده هم ډکه دتوانان

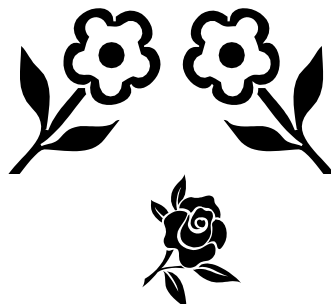
خان اصلاح کړه داخلاقونمونه سه
بڼه اخلاق دي یوه برخه دایمانان

علم وکړه هم یې نوروته ورزده کړه
پوهه بڼه ده خوښه کړي ده سبحانان

دظالم ملگري مه کوه هیڅکله
تل تر تل اوسه دونیا کي مهربانان

یادول دپاک الله دي یو وعدت کړه
زړه دي پاک کړه په ذکر ونود سبحانان

حمیدزی بس دخپل نفس سره په جنگ یم
دبديوسه بیریرمه مدامان

رون سیند

دالهام سمند
دا دالهام سمندر
دلته آندونه اوري

دابخوبونودونیا
دلته رنگونه اوري

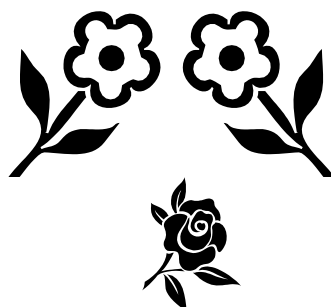
دا ده درخي كلا
دلته غمونه اوري

دادنفرت درشل دی
دلته اورونه اوري

دادپښتون تاتوبی
دلته ننگونه اوري

دادافغان شمله ده
پري سره گلونه اوري

دحمیدزي لیکل دي
پري الهامونه اوري

***** ۱ . . *****

رون سيند

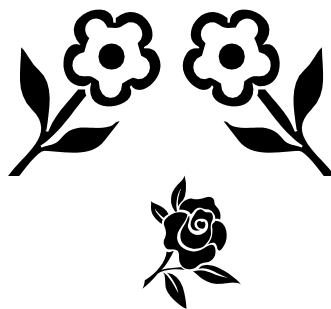
په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
انسان خان لره په خپله عزت مومي
بدوکړوباندي په لوی لاس ذلت مومي

د سپورمې په راختوسي تيارې ورکې
مئينان يې په ليدلوقوت مومي

غمازان به دي زخمونه پتي نکري
غمازان دي کړيدوکې رحمت مومي

د زړه خيري دي نيکيوباندي پريوله
زړه دي خپله په خپل خان کې جنت مومي

په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
حميدزی يې په سپرلي کې علت مومي

رون سيند

پگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
دخپل قسمت څخه گيله نه لرم
غمجن زرگي ته هم پلمه نه لرم

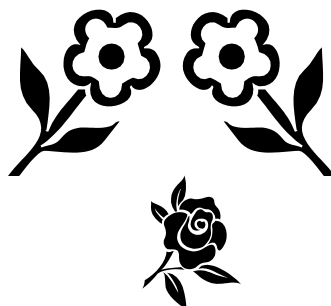
دمدومي شت يم دتیارو په بناړکي
په خپل جونگره کي ډپوه نه لرم

دلته وگري په درنه خوب ويده
وه وينتابه ته يي تپه نه لرم

بگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
کروړتړلوتي موقه نه لرم

زما تاتوبی دي زخمي زخمي کړ
ولي غليمه زه چاره نه لرم

هي وادمي اورکي لادرخوبه سوخي
حميدزي بله انديبننه نه لرم

رون سیند

قاتله توره

لالهاندیم په ریا پسی د علم
بی کراریم دب دیوسه د ظلم

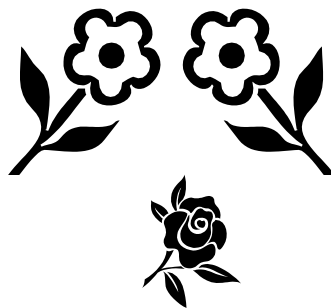
نیغی لاری می خوبنیږي پرې مزل کړم
دبریالورت په لوڅو پینوور حُغلم

احمقان راباندي خاندي نه پوهیږي
زه په تیږه دا قاتله توره ولم

مینه کاندې د قلم سره په زغرده
دی وگړو ته می دا کړن بنکاري جرم

ها وگړي دکلونوڅخه خوار دي
ها وگړو ته کتاب لاس کی لوی شرم

داغزومنځ کی گلونه دي غوړیږي
حمیدزیه پښتانه دگلونرم

رون سيند

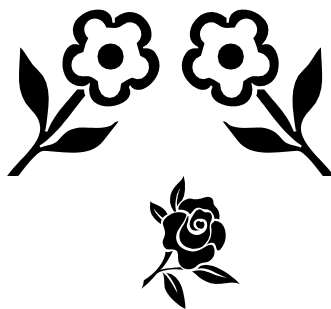
اوبنكي پلورم
خپل دژوندشې بي تلمه
لوی غمونه زه گالمه

په تياروكي مي منزل دی
درنا منزل ته حمه

په اغزوباندي مي شپه ده
دهيواد دغمه مرمه

خپل وجودمي دبنمن بولم
ستا په يادې زورومه

درقلم مي اوبنكي خاخي
حميدزی اوبنكي پلورمه

رون سيند

گرم يو

مورن په خپله خپل چم ويران كړى دى
خكه دپير ديو نه خيرات غواړو

لاري مو دپوهي بندي كړي دي
اړيو دغمازو نه زكات غواړو

خپل دورور په وينو تنده ماته كړو
غزكړو چې په كلي كي جومات غواړو

نه مودى لوستلى دبريا كتاب
خله دنيكبختو شان حيات غواړو

منخ كي مونفاق سره ويشلى دى
بديو قلمونه مومات مات غواړو

جنگ مو په مغزونو كي كرلى دى
رځي خخه پك ټول كاینات غواړو

وايي حميدزى په دعاگانو كي
ربه كړاونوسه نجات غواړو

رون سيند

كلونه كيږي وژل كيږي پښتون
مدو مدو څخه زوريري پښتون

پرهر پرهر يې دې دچم گلونه
مرگ يې روادى لاقتليږي پښتون

څوك يې كافر څوك يې مجرم يادوي
دمسلمان په نوم زوريري پښتون

ظالمو كږي ورته يوصلا ده
دغليمانونه خوبنيږي پښتون

دخوب يې ډېرې مودې تيرې سولي
نن يا سبا به راپاڅيري پښتون

خپلو رقيبوته ځواب وركوي
دنيكمرغى سمته ستنيږي پښتون

دبيت كاله كې به مسكا خوره سي
بيا به هيڅكله نه ژريږي پښتون

په خپل قلم به نړيوال هيران كړي
وپاس هسكونوته به خيري پښتون

رون سيند

دبنونځي نوم به يولى ايردي
په خپل مقام به بيا نازيري پښتون

بيلتون به ختم سي دورنومځ کي
په يوه چم کي به اوسيري پښتون

دحميدزي به ارمانونه پره سي
په لوى هيواد کي به اوسيري پښتون

غوليدلي يو

غوليدلي يو په خپلو کي په جنگ يو
دمدو څخه دخپلوکړو په تنگ يو

ديوالي په نامه موخلک وژني
دکرور غره په شان يو بيا هم داسي رنگ يو

وخت راغلى چې په پوهي به سيالي کړو
که رښتيا نړى منلي خپل په تنگ يو

مورن که يو سو دخپل ورور سره پخلاسو
باور وکړئ چې دهرچانه به دنگ يو

په الهام کي مو دژوند سندرې نځي
حميدزي سره لاسونو کي لونگ يو

رون سيند

قام مي وينس سوي
زما دقام غرونه اوري
هسک هسک غرونه تري لريزي

دمدو چي ناقرار وه
هغه زرونه قرار يري

دکلو چي دلته جوړوو
ها ديوال به رانريزي

چي په بيلو لارو تلله
ها سيندونه به گډيري

چي يي لمرنه وليدلي
هغه زرونه به سوخي يري

دوختونو چي خزان وه
گلابونه به غوري يري

ولي مور تل بريالي وو
تاريخونه لوستل کيري

په صحراو کي چي مېشت وه
دېنو سمته ستيري

رون سڀند

چي دخولو وه پريوتلي
هانومونه به ياديري

په کلونو چي وه ستري
هاوگري هوساکيري

چي آندونه يي وه مراوي
اوس آندونه يي غوريږي

بنکلا گاني به راوري
بیرغونه به رپيري

پښتانه به بریا موندی
رقيبان به يي ژريږي

کرغیرنه لیکه سوخي
دپورنډ نوم به هيريږي

دکتاب به وي ملگري
غليمان به تري پاريري

پښتانه به سريؤ سي
رانه ستوري به نخيري

رونڀ سڀند

دلته مينه به خوره وي
نفرتونه به ورکيري

د دوسترگو منڇ کي مينه
حميدي ته څرگنديري

هسک ته مو آندونه وړو
وراندې ځو دهيلو مويالنه کړو
مور دگلابونونه ستاينه کړو

مينه دخالق موزره کي مېشته ده
تل دبدکړنونه غندنه کړو

هسک ته مو آندونه وړو برياموندو
خپل په ارواحونو پيرزوينه کړو

دبسته دفراق کي شرابونه څکو
شرط کي دموندو يي نيکه کړنه کړو

دامنو چي ژوند دخوشحالي ډک دی
ځکه دنفسونو مو وژنه کړو

رون سڀيند

دکراونو څخه سترې يونور

ته هوساينه مو ژوندون کې ابدې کړې خدايه
سترې وگړي يو په چم کې موبنادې کړې خدايه

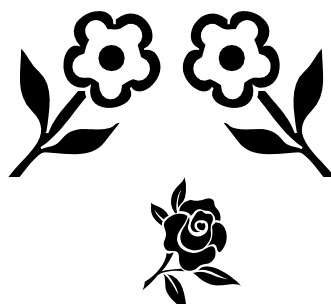
مودې سوي تېرې زموږ په زړونوکې اورنه مېشت دي
زړوکې مومېشتې دبرياوو خوشحالي کړې خدايه

ستا بنده گان يو ستا په لاره دمزل هيله کړو
هوډ مو پياوړی دبديو موخالي کړې خدايه

دکراونو دگالو څخه سترې يو نور
دستونزو ليري زموږ خورانوزندگي کړې خدايه

دجنتونو په خيالونوباندي زړه صبرو
زموږ او گل ترمنځ راختمه جدائي کړې خدايه

درناگانو درناوي باندي پوهيږو پريمان
دحميدزي په هيواد هرخوا رنائي کړې خدايه

رون سیند

دقران مخ یادومه

دگلاب مخته که گورم دجانان مخه یادومه
چي مي زړه سي په دردونو دقران مخ یادومه

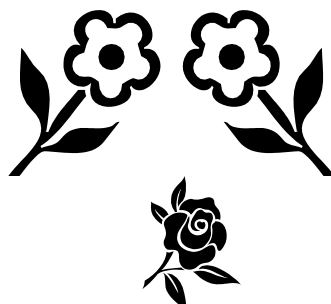
خوب دکومه سي وگړو شاوخوايي دي غمونه
سترگي ژاري اوبنکي خاخي دمیزان مخ یادومه

خپل په سترگو ظلم وينم مخنيوی يي کواي نسيم
لادرخوبه زه وجوده دتاوان مخ یادومه

که قلم مي دی لاسوکي زولني مي دي هم ملي
درون سيند په غاړه ناست يم ديبابان مخ یادومه

دخپل اندسره ملگري دنړی سپورمي ته گورم
دخوبونو په دونيا کي دانسان مخ یادومه

خومره بنکلي زمور هسک غرونوتوپانونه پرمين دي
حميدزيه دويار پک دی دافغان مخ یادومه

رون سڀيند

دلته وگري بس شرونه اخلي
جنگ دزلمونه مو شرونه اخلي

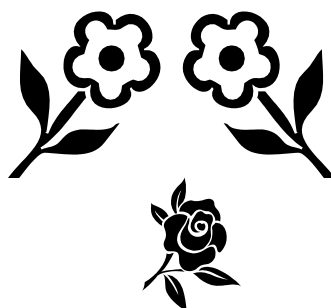
غواڙي تاريخ موراته لولپه ڪري
دندانقلم مو ازاورنه اخلي

په فولادي قلفويي خولي ٿرلي
وگري خولوته حِينُرونه اخلي

حجره ڪي دوه زلمي په يوه خوله ندي
حِيني اوبه حِيني اورونه اخلي

په سيندڪي ويني مو دورايه بنڪاري
دجنگ لوگي مورانه غرونه اخلي

غواڙي مرغه پشان هواته لارسي
حميدزي حانتته وزرونه اخلي

رون سڀيند

ترمنڻ موليكه نسته

دتورو وريخوپه شان دلته خوزر نه توردِي
دخپل ملت دغمه خوبشرونه سگوردِي

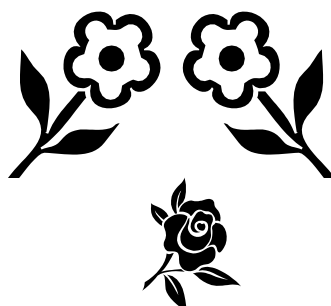
تاتوبى خان بولى خو ورله خدمت نه كوي
په دي غريب وهيواد كي كاره آندونه زوردِي

مورته ددوست خطاب كړي په فريب مووينه حبيبي
دوستان مونشي كيداي زمور وجودته اوردِي

كله اتيك يادوم كله ارغند او هلمند
ددي سيندونو اوبه زما دنبكلي كوردِي

مور دي ديورنډ نه منو ترمنڻ موليكه نسته
داپښتانه وگړي واوره بس ورور ورور دي

دخپل هي هيواد زخمونه خپله گندمه خلكو
دحميدزي خيالونه دخپل هيواد په لوردِي

رون سینه

وخته موردرنه غافل یو
په از غوکې په مزل یو

قدر نکړو دگلونو
و بلبلوته اجل یو

دتیارو وینار ته درمو
درنالوري ته شل یو

کتابونه موسوځلي
دجاهلوسره مل یو

نیک وگړي موبدایسي
وبدانوته خپل خپل یو

مور په ژونديو غولیدلي
په گناهوکې اول یو

وراندې تگ یې ز غمای نسو
خپل دورورسره په چل یو

مور که یوسو علم وکړو
حمیدزی تل به گل یو

رون سڀند

ولي ورونه پريوبل نڪري باور
ورورخوورورته دي په شان لکه دغر

مومنان خو ديوبله سه زاريري
ديوبل مرستي ته درومي په مال سر

خوريوالي دي تاتوبي پري جوړيري
اتحاديه شان دکان دي دسره زر

هيڅ وگري دخپل خانه پوره نه دي
نسته بيله ارتيا دلته هيڅ بشر

پښتانه که په يوه تغر اتول سي
هيڅ يو غشي به پري ونکري اثر

که وگري رخه کاندي ديوبله
تيرايستلي دي ابليس په خپل هنر

حميدزيه مسلمان په تقوا بنه وي
په اسلام کي هيڅ باک نسته دتبر

رون سڀند

نوم درب دی څومره بنکلی
هر مخلوق ته دی منلی

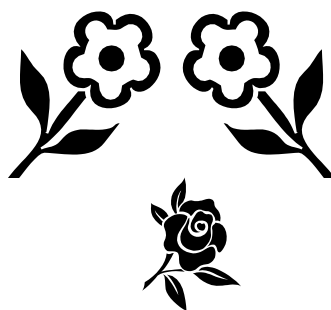
لمراوستوري يې کړي ذکر
خالق وارودی ستایلی

ثنا وایي اوبه خاوري
پاک مولادی ډېر سپڅلی

پاکو زړونوکي جاري وي
الله وایي هر بناغلی

هروگري چي يې یادکړي
درحمان وی نازولی

حمیدزی دي ثنا وایم
په گناهویم لړلی

رون سڀين

زما دخوبونودونيا
زړه سره کړي جفا

ما دثواب لپاره
گلوته کړي مسکا

که مي صفت کړی دی
صرف مي ستایلی الله

دخپل هیواد دغمه
نه مي اودريري ژړا

پښتومي ویاړدی واوره
هم مي دژوندده رڼا

په اسلام سر ورکوم
خومرده لویه سودا

زه يم مين په گلاب
زړه مي دی کروړپه وفا

وايه مي ستا لپاره
حمیدزی وایم رښتیا

رون سڀيند

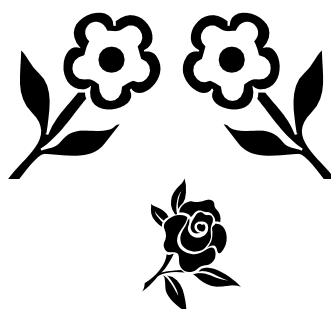
ستا دمخ دبنڪلا وڙانگي
زما دزڙه په سر رادانگي

ستا خبري هومره بنڪلي
مينان دي ورته خانگي

سپيلني شم درته گله
ستا دي بنڪلي وڙاه خانگي

ستا پرلاره كه ڇوڪ لارو
هغه موني ٿوله پانگي

ستا دين زما ده هيله
حميدزي وهم غرانگي

رون سڀند

دښوانكارمه كوه
دظلم كارمه كوه

تل دبدى يې تښته
داغزودارمه كوه

په نيكولارودرمه
نورانظارمه كوه

ژوندون دبادپه شان دى
په ژونداعتبارمه كوه

كړه مشوره هميشه
په كارتلوارمه كوه

دپوهي لاركړه خوښه
په قلم وارمه كوه

حميدى وزوروه
زړه نوركرارمه كوه

رون سيند

دعشق پر لاره راته تلل بدبښکاري
دميني خان راته ژغورل بدبښکاري

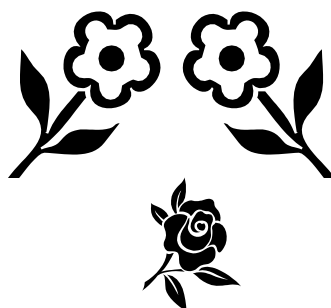
خپل کړوته گورم اوبدلون راولم
خان په تش هيلوتير ايستل بدبښکاري

دگلوبوی خو پر هر چا بڼه لگي
اغزي دبيخه خخه کښل بدبښکاري

پوهه انسان ته نيکمرغي ورکوي
دجهل لاري تش څارل بدبښکاري

رښتيا ترخه دي ددرمل په شان دي
دروغ وايوباندي خندل بدبښکاري

حميدزی لاردنيکوبڼه پيژنم
دبدوخان هم خبرول بدبښکاري

رون سڀند

داهيو ادير مورگران نه دی
حڪه اوس هم ودان نه دی

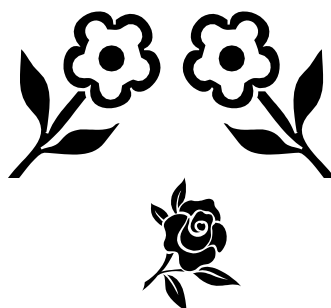
خپله بد وړو ديوبله
آيا داکرن موزيان نه دی

ورور دښمن بولولگيا يو
د ورور مرگ مو ارمان نه دی

خوب يو وړي خبرنه يو
حڪه ژوندمو روښان نه دی

که په توره کي موگته
هسک قلم هم تاوان نه دی

که گل نه غواړي په بن کي
حميدزيه بنوان نه دی

رون سڀند

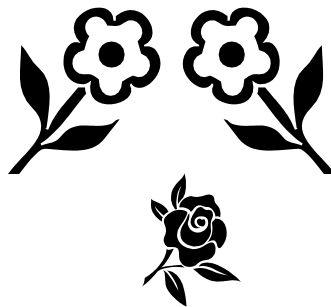
خدايه هوساڪري پڀنتانه وگري
ڀپرو مدوڅخه دي سٽري سٽري

دجنگ جگروپري اٿرونه ڀنڪاري
جاروتي پڀنوڪي دنفاق ڀي پري

هسڪ ڀي آندونه دي منم ڀي ربه
خوسمندري دخوبونو وري

ته راته مينه اويوالي راڪري
مورته راخلاصي ڪري دعلم سوري

ڀه حميدزي باندي غمونه مين
سپرليه تاراته خوبني راوري

رون سڀند

ستايدونه مي خيلوان دي
حڪه گران راته دحان دي

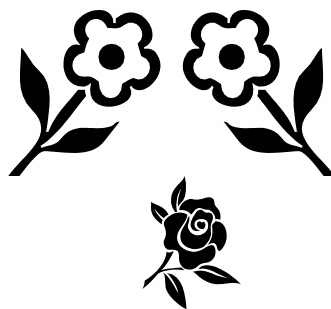
زړه مي تا غواري دربيږي
قدمونه مي لږزاند دي

ستا نوم څومره بهترين دي
غوړيدلي پري گلان دي

وخته ستاغيره لمبه ده
توپانونه دي روان دي

دنړۍ په گل مين يم
کړوانه مي ودان دي

چي مين په بنكلي نه وي
حميدزي ناپوهان دي

رون سڀيند

والوزم آسمان ته الوتل پيل ڪرم
خان گورم دهسڪ خواته ختل پيل ڪرم

دانري بد رنگه راته نه بنڪاري
ولي دخپل زره غريب وڙل پيل ڪرم

مينه دلته هر خوا رنا گاني ڪري
خان سره مي بدڪرم چي خندل پيل ڪرم

وگوره دغرونو داعاجز وجود
زه ولي غرور ته نخيدل پيل ڪرم

مرگ مي درسرو وينو رانبردي دي تل
اخ بد يم گناه ته چي ورتل پيل ڪرم

داخبره خان ته ولي نه كوم
كله به دراز سمته مزل پيل ڪرم

ربه ته مي مينه زره كي ميشته ڪري
هسي چي ذره مي رغيدل پيل ڪرم

مينه سوخيدوونكي مي په خواكي ده
ياد چي دنبڪلا ڪرم سوخيدل پيل ڪرم

رون سڀند

مادي دد ښځه تل کړي ده
دا هيله زرگي راته ښوولي ده

ستا سه ښايسته په دي نړۍ نسته
ستا هر وينا درتولو ښکلي ده

مخ دي دگلاب څخه رنگين ښکاري
هاکوڅه په تاباندي سپيڅلي ده

نه منم غمازه ستا خبرې زه
ما دخپل جانان ښکلا لوستلي ده

حسن يې دتولو څخه بره دئ
هسک ورته لمنه غور وولي ده

وگوره سپورمۍ په منځ کي درز لري
دي ښکلي دگل ښکلا ليدلي ده

وايمه سلام په ښايسته جانان
ما هره خبره يې منلي ده

اي دحميديزي دتخيويال تاله
تا دخپل بريارسۍ نيولي ده؟

رون سيند

ماته دي بنڪلا پوره ڇرگنده ده
يار ستا وفا پوره ڇرگنده ده

ڇوڪ ستا دڃبر وسه انڪار کوي
هرچاته رنڀا پوره ڇرگنده ده

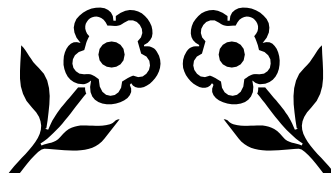
تا مورته ڏيوه غوندي احساس راڪر
ستا خوا کي برڀا پوره ڇرگنده ده

ليڙي چي سلام په نيموشپوتاته
هغه ته رڀنتيا پوره ڇرگنده ده

هغه بريالي چي ستا خبري ڪري
ستا هره وينڀا پوره ڇرگنده ده

مخ دي دگلاب ڇخه ڏپر بنڪلي دي
مخ کي دي ڇلا پوره ڇرگنده ده

زه حميدزي ستا ڇخه قربان سمه
ستا مينه دوا پوره ڇرگنده ده

رون سپند

ژونده يوه موقه دخوشحالی راکړه
يوه شيبه آرام دبد حالی راکړه

مه مې زوره دخپل هیواد په غم
زما وگل هیواد ته نور بنادی راکړه

وباسه دزړو سه نفرتو زموږ
ر به اتفاق دورور ولی راکړه

سترگې مو دزړه په لیدو ښکلي کړې
يو ديدن دگل په زندگی راکړه

نور مو دتقوا په لار بوزي ته
موږ ته لوی اجر و نه دنیکی راکړه

زړه کي مو دردونو ته سکون کښیږده
پوهه علم دوره ته پالی راکړه

زموږ هیواد دښ په شان ښایست لري
بس دسولې ژوند اونیکمرغی راکړه

نه وو حمیدزي سره رنگین غزل
غم وه هیرو لو ته لنډی راکړه

رون سڀيند

نه پو هيڙم دڙوندون خوږي ترخي دي
خوښي نسته دلته واره انديښني دي

دچا څاري اولادونه مسكينان دي
دچا سترگي دفراق تكي سري دي

زموږ هيواد كي دكلونو سه جگړه ده
دښارو منځ كي دجنگ بلي لمبي دي

ظالمان دي دفرديو په خوله كاندي
دجابر دمظلومانو سه گيلي دي

رحم نه لري گلونه يي خزان كړه
دقاتل ماليار لاسونو كي چري دي

ورور دورور سره په جنگ دي نه پوهيري
جوړي كړي بيگانو دسيسي دي

دكتاب مينه يي زړكي زره نسته
زموږ اوبنو منځ كي بي شمېره فاصلي دي

كه يونه سو تل تر تله به كړيرو
حميديه په نفاق كي تاركي دي

رون سيند

دخوب کول کله ارام راکوي
غم دهيواد راته الهام راکوي

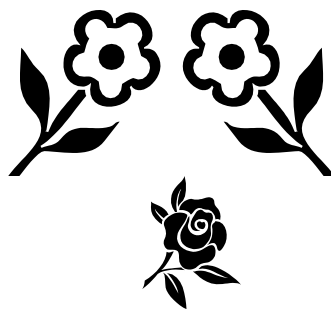
ديتمانو اسويلي اورمه
داژوندون ستړی دی ابهام راکوي

وينه زمور ورته ارزبنته نه لري
غليم وژنه دسترقام راکوي

دهره خايه خندا ليري تللي
سلگی ژراوي هر ماينام راکوي

د ورورو ژلو خومره غټه ډالی
دشهيدگل جسد انعام راکوي

راخه چي علم حميدزیه وکړو
د ژوندکولو ته دوام راکوي

رون سڀند

دانري ڄومره بنايسته ده!
هره خوايي رنگينه ده!

مورن په ژوند کله پوهيږو؟
په مورن ځکه توره شپه ده!

علم نه کوو بد کاندو،
ځکه دلته لا جگړه ده

دخپلوی څخه منکړيو
زمورن سه تللي کافله

خپل دورور په تيغ مرکيږو
دپرديو څه گيله ده

زمورن وجود کي رحم نسته
قتل کړي مو ډيوه ده

بنونځی مودی سيځلی
هم رنگ بدي مدرسه ده

دنیکونو نومونوم بدکړ
اخ تياره موميلمنه ده

رون سڀن

قلمونه موبد اڀسي
خوبنه ڪري مو وسله ده

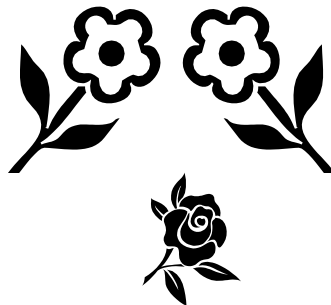
دبريا وو ڇخه تنبتو
لويه ماتي زمورن مله ده

بس دي ژونديه نور شروع ڪرو
دانري واره بنايسته ده

ڪتابونه به راوخلو
دڪتاب مخ آينه ده

علم پوهه به ڪرو غوره
بي علمي په اورپخه

په يوالي ڪي موگته،
حميدزيه زرغونه ده!

رون سڀيند

نور جنگ گتلي يوو مور سوله غوارو
فقر خپلي يوو مور سوله غوارو

گلان مووژني هيخ پري رحم نه کري
اورو سوخلي يوو مور سوله غوارو

غوټي موگل نه سوي دجنگ دلاسه
غماز رتلي مور سوله غوارو

دکلو وژني مو ظالم وگري
تياو تي وري يوو مور سوله غوارو

زمور په زرو کي يي نفرت شي ندلي
توپک خوار کري يوو مور سوله غوارو

زمور په وينو يي ماني جوړي کري
غليم ريپلي يوو مور سوله غوارو

دحميدي درقلم اوبنکي خاخي
جنگ ژرولي يوو مور سوله غوارو

رون سڀند

دلته دوحشت ٽغر
خوردی هيخ ٽوليري نه

ورکه مو ترمنخ مينه
عقل موخپليري نه

اورمو په مغزوكي دی
بل دی هيخ مرکيري نه

وينه مو اوبه غوندي
مفته ده گرانيري نه

ډارمو دوجوده دی
سترگي موخپليري نه

وينه موخبييني بنامار
وري دی مريري نه

ورک رانه قلم کتاب
زخم مو جوريري نه

صبره حميدزيه کره
غم درسه ستيري نه

رون سڀند

ورسته پاته دنري يو
دخنخير ماتي كري يو

سمندر منح كي ډوبيزو
غورخيدلي دبيري يو

ديوبل خخه نفرت كړو
دغمونو دبيري يو

پوهه نكروپه اولادمو
لاغوښتونكي دمانی يو

تاريخونه موهي ركري
اوس بناغلي په پگري يو

دښمنان راباندي خاندي
توپان وري خو وري يو

ديوبل خخه لي ري
دگريوان خيرتي تي يو

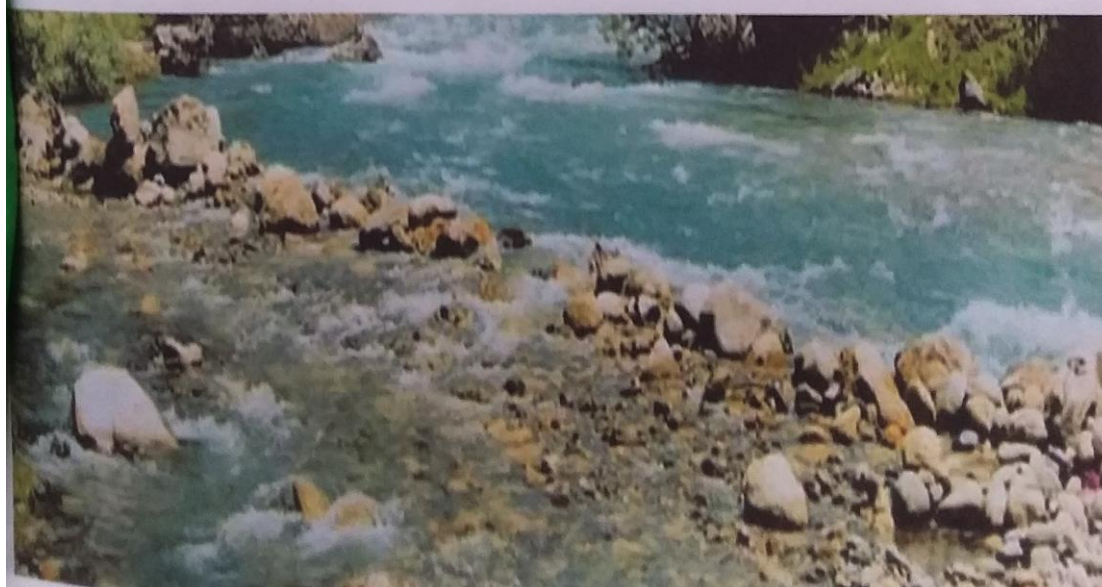
حميدزيه ارزښت مند يو
حماسي مستي لندي يو

دليکوال لنډه پيژندنه!

محمود حميدزی په انگرېزي (MahmoodHamidzai) د خيرالله زوی، د حاجي محمد اقبال لمسی او په خټه اخکزی دئ . نوموړی د 1374 لېږديز لمريز کال د ثور د مياشتې په څلورمه نېټه چې د 1995 لېږديز کال د افريل د مياشتې 24 نېټې سرسمون خوري د کندهار ولايت د ژړی ولسوالۍ په سنگحصار کلي کې زېږېدلی دئ. حميدزي د پل د زده کړې د خپل کلي دملا امامانو څخه لوستي دي.

لومړنی ښوونځی يې په سنگحصار لېسه، منځنی ښوونځی يې په قاضي عبدالمجيد منځنی ښوونځی کې لوستی او په کال 1396 لېږديز لمريز کال کې د ژړی ولسوالۍ د اسعد سوري لېسې څخه فارغ او د مکتب دوره يې پای ته رسولې ده. حميدزي: نیمه عالی زده کړې د ډاکټر مامون طاهري روغتيا علومو انستيتوت د نرسنگ په څانگه کې کړي او د یاد انستيتوت څخه په کال 1399 لېږديز لمريز کال کې د پنځلسم پاس په سويه فارغ دئ

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English